

FCI – Standard nr 270 / 24. 01. 2000 / D

SIBERI HUSKY

(SIBERIAN HUSKY)

TÖLGE : Mrs J.Turnbull ja Harry G.A.Hinckeldeyn (saksa keelde)

PÄRITOLU: U.S.A.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

02.02.1995

KASUTUS: Kelgukoer .

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5
Spitsilaadsed ja algupäraseid tõud

Alarühm 5.1
Põhjamaised kelgukoerad

Töökatsseteta.

ÜLDMULJE :

Siberi husky on keskmise suurusega töökoera tõug, kiire, kergejalgne, vaba ja elegantse liikumisega. Tema üsna kompaktne ja tihedakarvaline kere, püstised kõrvad ning kohev saba viitavad põhjamaisele päritolule. Talle iseloomulik liikumisviis on sujuv ja pealtnäha väsimatu. Husky on (nagu eelpool öeldud) äärmiselt sobiv täitmaks oma põlist tööülesannet kelgukoerana ja kergete koormate mõõdukas tempos suurte vahemaade taha toimetamiseks. Kehaehituse proportsioonid ja kuju peegeldavad seda põhiolemust jõu, kiiruse ja vastupidavuse sobivas vahekorras. Isased on maskuliinsemad, kuid mingil juhul mitte robustsed; emased on feminiinsed ilma hapruseta kehaehituses. Õiges konditsioonis husky, kellel on hästi arenenud ja tihedad lihased, ei tohi olla ülekaaluline.

OLULISED PROPORSIOONID :

- Õlaliigesest kuni istmikunukini mõõdetud kerepikkus on veidi suurem turjakõrgusest.
- Vahemaa ninaotsast kuni laubale üleminekuni on sama pikk võrreldes vahemaaga lauba üleminekust kuni kuklakühmuni.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Siberi husky'le iseloomulik temperament on sõbralik ja leebe, samas ka tähelepanelik ja kontakteeruv. Temas ei avaldu valvekoera rõhutatud omadusi, ta pole ka võõraste suhtes umbusklik ega teiste koerte suhtes agressiivne. Täiskasvanud koera käitumises peab avalduma mõningal määral eemalehoidlikkust ning teatavat väarikust. Husky intelligentsus, juhitavus ja innukus teevad temast meeldiva seltsilise ja kergesti õpetatava töökoera.

PEA :

PEAPIIRKOND :

Kolju : Keskmise suurusega ja keha suurusega sobiv, ülaosast kergelt kumerdunud ja kõige laiemast kohast silmade suunas ahenev.

Üleminek laubalt koonule : Hästi väljendunud.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Hallidel, punastel ja mustadel koertel on ninapeegel must; vasekarva koertel maksa värvi; puhasvalgetel võib see ka lihavärvi olla. Roosa triibuga "luminina" on lubatav.

Koon : Keskmise pikkuse ja laiusega, ninaotsa suunas ühtlaselt ahenev, samas mitte liiga teravana või kandilisena lõppedes. Ninaselg on lauba üleminekust kuni ninaotsani sirge. .

Mokad : Hästi pigmenteerunud ja tihedalt liibuvad.

Lõuad / Hambad : Kääritaoline hambumus.

Silmad : Mandlikujulised, suhteliselt laia ja veidi viltuse asetusega. Silmad võivad olla nii pruunid kui ka sinised, kusjuures lubatud on nii üks pruun ja teine sinine silm kui ka mitmevärvilised silmad. Pilk on läbitungiv kuid sõbralik, huvi tundev ja samas ka kelmikas.

Kõrvad : Keskmise suurusega, kolmnurga kujulised, tihedalt lähestikku ja kõrgel asetsevad. Kõrvad on paksud, hästi karvased, tagaküljest kergelt kaardunud, täiesti püstised, veidi ümardunud püstiste tippudega.

KAEL :

Keskmise pikkusega, kaarduv, tüvest hästi püstine. Traavil sirutub kael niimoodi välja, et pea on veidi ettepoole ulatuv.

KERE :

Selg : Sirge ja tugev, turjast kuni laudjani kulgeva horisontaalse ülajoonega. Keskmise pikkusega, mitte ebaproportsionaalselt lühike ega ka ülemäärasest pikkusest tulenevalt nõtkuv.

Nimme (lanne) : Tugev ja hästi kuivade lihastega, rinnakorvist kitsam ja külgsuunas kergelt kumerdunud.

Laudjas : Laskuv, kuid mitte nii järsk, et selle tõttu oleks tagajalgade tõuge jõuetu.

Rindkere : Sügav ja jõuline, kuid mitte liiga lai; rinnakorvi kõige madalam punkt asub vahetult küünarnukkide taga ja nendega samal kõrgusel. Roided on kohe lüüsisambast alates hästi kaardunud ja muutuvad külgedel allapoole suundudes lamedamaks, et võimaldada vaba liikumist.

SABA :

Saba on hästi karvane ja kujult rebasehända meenutav. Saba kinnitub pisut allpool ülajoont, kuid koera tähelepanu ergastumisel tõuseb tavaliselt elegantse sirbikujulise kaarena seljast kõrgemale. Seejuures ei tohi saba keerduda küljele rõngasse, seljast ühele ega teisele poole ning ei tohi hoiduda tihedalt selja vastu surutuna. Rahulikul ja lõõgastunud seisval koeral on normaalne sabahoiak rippasendis. Saba on kaetud keskmise pikkusega karvaga, mis on ühepikkune kogu saba ulatuses ja selle tõttu näeb saba välja kui ümar pudelihari.

JÄSEMED :

ESIJÄSEMED :

Eestpoolt vaadates seisavad esijalad teineteisest mõõdukal kaugusel, paralleelselt ja sirgelt. Luud on toekad, kuid mitte mingil juhul rasked. Esijala pikkus, mõõdetuna küünarnukist maani, on veidi suurem vahemaast küünarnuki ja labaluu ülaserava vahel. Ka esijalgade lisavarbad (pöidlad) tuleb eemaldada.

Õlad ja õlavarred : Labaluud on hästi arenenud. Õlavarreluud on küünarnukkideni suundudes veidi tahapoole kaldus, mitte maapinna suhtes püstised. Lihased ja sidemed, mis õlavöödet rinnakorviga seostavad, on sitked ja hästi arenenud.

Küünarnukid : Tihedalt kerele liibuvad, mitte sisse- ega väljapoole pööratud.

Randmeliigesed : Tugevad, kuid nõtked.

Kämblad : Külgvaates veidi kaldus asetusega.

TAGAJÄSEMED :

Tagantpoolt vaadates seisavad tagajalad teineteisest mõõdukal kaugusel ja paralleelselt. Lisavarbad, mida küll harva esineb, tuleb eemaldada.

Reied : Hästi lihaselised ja jõulised.

Põlved : Hästi nurgitunud.

Kannaliigesed : Hästi märgatavad ja madalal asetsevad.

KÄPAD :

Ovaalsed, kuid mitte pikad, keskmise suurusega, kompaktsed ja varvaste ning käpapadjandite vahelt hästi karvased. Padjandid on vastupidava ja paksu polsterdusega. Loomulikult seistes ei ole käpad sisse- ega väljapoole pööratud.

LIIKUMINE :

Hoogne ja pealtnäha väsimatu. Siberi husky on väle ja kergejalgne. Näituseringis liikumise hindamiseks tuleb teda esitada lõdvalt rippuva rihma otsas ja üsna kiirel traavil, mille korral avalduvad hea ulatusega esisamm ja tugev tagatõuge. Sammu-tempos esitatav siberi husky liigub eest ja tagant vaadates mitte väga kitsa sammuga, kuid tempo tõusmisel hakkavad jalad kord-korralt keskjoonele lähenema, kuni lõpuks kulgevad käpad joostes otse keretelje alla jääval sirgjoonel. Kui käpajäljed kattuvad, siis liiguvad nii esi- kui tagajalad sirgelt ilma, et

küünarnukid või kannad sisse- või väljapoole pöörduksid. Jalad liiguvad paralleelselt. Liikumisel püsib ülajoon kindla ja sirgena.

KARVKATE :

KARV : Siberi husky karvkate on kahekihiline ja keskmise pikkusega, see näeb välja ilus ja karusnahka meenutav. Karv ei tohi olla nii pikk, et varjutaks koera selgepiirilist siluetti. Alusvill on pehme ja tihe ning kattekarva toestamiseks piisava pikkusega. Pikemad ja jäigad kattekarvad on sirged ning veidi liibuvad, mitte aga karedad ega kerest eemale turritavad. Hindamisel tuleb arvesse võtta, et karvavahetuse ajal on alusvilla puudumine täiesti normaalne. Hooldatud välimuse rõhutamiseks on lubatud vurrukarvade ja varvaste vaheliste ning käpa välisservade karvade lühendamine. Igaltpoolt mujalt on karvkate trimmimine lubamatu ja selle puhul tuleb rangelt näitusehinnet alandada.

VÄRVUS : Lubatud on kõik värvused mustast kuni puhasvalgeni. Mitmesugused erinevad peajoonised on üldised, kaasa arvatud ka sellised mustrid, milliseid teistel tõugudel ei esine.

SUURUS ja KEHAKAAL :

TURJAKÕRGUS : isastel : 53,5 - 60 cm (21-23,5 tolli).
emastel : 50,5 - 56 cm (20-22 tolli).

KEHAKAAL : isastel : 20,5 - 28 kg (45-60 naela).
emastel : 15,5 - 23 kg (35-50 naela).

Kehakaal peab sobivalt vastama turjakõrgusele. Nimetatud suurused ja kaalud näitavad äärmisi piirmõõtusi ilma, et need ekstreemseteks muutuksid.

Ülemääraselt tugeva luustiku ja ülekaalu korral tuleb hinnet alandada.

KOKKUVÕTE :

Siberi husky olulisemad tõulised tunnused on keskmine kasv, mõõdukas luustiku tugevus, harmoonilised proportsioonid, kerge ja vaba liikumine, õige karvkate, eespool kirjeldatud pea ja kõrvade kuju, korrektne saba ning hea iseloom. Hinnet tuleb alandada raskepärase luustiku, ülemäärase kehakaalu, seotud või raskevõitu liikumise ning pika või kareda karvkatte korral. Siberi husky ei tohi välja näha raske ega robustne, nagu käru-rakendikoer, samas ka mitte nii kerge ega kiitsakas, nagu hurdakoer.

Nii isased kui ka emased peavad näima võimelistena taluda pikaajalist koormust.

Peale ülalpool nimetatud vigade on siberi husky'de puhul ebasoovitavad ka teised, kõikidele koeratõugudele ühised, morfoloogilised vead, kuigi neid siinkohal eraldi esile ei tooda.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eespool nimetatud punktidest tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

Kolju : tõmp või raske pea, liiga peenejooneliselt voolitud pea.

Üleminek laubalt koonule : ebapiisavalt väljendunud.

Koon : nii liiga kerge kui ka liiga robustne, liiga lühike või liiga pikk.

Lõuad / Hambad : igasugune kõrvalekaldumine käärtaolisest hambumusest.

Silmad : liiga viltused või liiga lähestikku asetsevad silmad.

Kõrvad : liiga suured peaga võrreldes, asetsevad liiga laialt teineteise suhtes; mitte täiesti püstised.

Kael : liiga lühike ja paks, liiga pikk.

Selg : nõrk või nõtkuv selg; kumerduv selg; nõgus ülajoon.

Rinnakorv : liiga lai; tünnikujuline rinnakorv; liiga lamedad või nõrgad roided.

Saba : seljale surutud või rõngas saba; väga kohev saba; liiga madalale või liiga kõrgele kinnitunud saba.

Õlad : jäigad õlad; lõdvad õlad.

Esijäsemed : nõrgad kämlad; liiga rasked luud; liiga kitsas või liiga lai seis; väljapoole pöörduvad küünarnukid.

Tagajäsemed : sirged põlved, kooskandsus, liiga kitsas või liiga lai seis.

Käpad : lõdvad või harali varbad; liiga suured ja kohmakad või liiga väikesed ja tundlikud käpad; sisse- või väljapoole pööratud varbad.

Liikumine : lühike, tantsisklev, pehme, raskepärane või rulliv liikumine, ristsammuga või külge ees jooksmine.

Karv : pikk, karm või tokerjas karvkate; liiga kare või liiga siidine tekstuur; trimmitud karvkate välja arvatud lubatud kohtades.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

Suurus üle 60 cm (23,5 tolli) isastel ja üle 56 cm (22 tolli) emastel.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist, september 2003.

heaks kiidetud EKL juhatuses 22.04.2004 protokoll nr 4